

оформлення працівників та офіційної виплати заробітної плати та сплати ЄСВ.

Література:

1. Гупаловська М.Б. Пенсійний фонд України в умовах реформування пенсійної системи / М.Б. Гупаловська, О.В. Волошин // *Економіка. Фінанси. Право.* – 2016. – №11/6. – С. 8–11.
2. Розвиток державного пенсійного страхування в умовах пенсійної реформи: моногр. [О.П. Кириленко, Б.С. Малиняк, О.В. Петрушка та ін.]: за ред. О.П. Кириленко, Б.С. Малиняка. – Тернопіль: ТНЕУ, 2013. – 350 с.
3. Пенсійний фонд наповнять завдяки детінізації економіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zik.ua/news/2016/10/31/pavlo_rozenko_pensiynny_fond_napovnyat_zavdyaky_detinizatsii_ekonomiky.
4. Загальні тенденції тіньової економіки в Україні за 9 місяців 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=e384c5a7-6533-4ab6-b56f-50e5243eb15a&tag=TendentsiiTinovoiEkonomiki>.
5. Зарплата-2017: відповіді на актуальні питання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zpl.com.ua/content/zarplata-2017-v%D1%96dpov%D1%96d%D1%96-na-aktualn%D1%96-zapitannya>.
6. Основні показники діяльності Тернопільського об'єднаного управління Пенсійного фонду України за 2017 р. – Тернопіль: ПФУ. – 45 с.

e-mail: ternopil_rada@ukr.net

Одарчук Л.А., державний реєстратор юридичних та фізичних осіб-підприємців Тернопільського міського управління юстиції

СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Odarchuk L.A., State Registrar of Legal Entities and Individual Entrepreneurs, Ternopil City Department

THE ESSENCE OF STATE REGULATION OF ECONOMIC ACTIVITY

Функціонування суб'єктів господарювання різних організаційно-правових форм та форм власності є гарантією економічного розвитку будь-якої держави. Проте для цього необхідна відповідна організація економічного життя у цій країні, яка буде забезпечувати задоволення потреб населення та соціальної спрямованості розвитку країни. Саме для цього необ-

хідне відповідне регулювання будь-якої діяльності (у тому числі господарської чи підприємницької) у межах держави.

Сучасна наукова література з питань державного регулювання господарської діяльності (підприємництва) висвітлює різноманітні аспекти його реалізації.

Велика кількість способів та форм державного регулювання господарської діяльності спричинює різноманітні тлумачення даного напрямку діяльності держави. Формулювання суті поняття державного регулювання господарської діяльності ускладнено ще й різноманітністю форм господарської діяльності, кожна з яких має свою специфіку при регулюванні.

Сам термін «регулювати» значить «систематизувати, вносити порядок, систему в будь-яку діяльність чи/або установлювати правильну взаємодію елементів механізму» [9, с. 575]. Отже, якщо співвіднести термін «регулювати» до діяльності держави, то можна говорити про упорядкування, внесення порядку в діяльності держави.

Юридична енциклопедія характеризує державне регулювання як «здійснення державою комплексних заходів (організаційних, правових, економічних тощо) у сфері соціальних, економічних, політичних, духовних та інших суспільних процесів з метою їх упорядкування, встановлення загальних правил і норм суспільної поведінки, а також запобігання негативним явищам у суспільстві» [6, с. 118].

Трохи інше тлумачення поняття дано у Словнику адміністративного права: «державне регулювання – спосіб державного впливу на стан і поведінку об'єкта управління переважно методами створення нормативно-правових механізмів, що регулюють відносини і поведінку суб'єктів адміністративного права і дозволяють суб'єкту самостійно орієнтуватися в сфері його діяльності» [8, с. 101].

Вчений Ю.О. Тихомиров загалом відзначає, що державне регулювання «прив'язується» лише до економіки і виступає одним із проявів або функцією державного управління в широкому розумінні. Воно характеризується як встановлення і забезпечення державою загальних правил поведінки (діяльності) суб'єктів суспільних відносин і корегування їх залежно від умов, що змінюються» [10, с. 376].

Досі дискусійним залишається співвідношення таких понять як «державне регулювання» та «державне управління». Одна частина вчених вважає, що поняття державного управління загалом є ширшим, аніж по-

няття державного регулювання, говорячи про те, що державне регулювання є лише однією з ролей державного управління; друга частина навпаки формулюють поняття «державне регулювання» ширшим поняттям, аніж «державне управління» [2; 3; 4], позаяк перше огортає ширшу сферу організаційної діяльності держави [1; 5], має більше методів її виконання [6, 7].

Таким чином, узагальнюючи, доцільно підкреслити, що зважаючи на вагомість здійснення продуктивного державного регулювання господарської діяльності як у широкому, так і вузькому смислі, варто спрогнозувати одноманітність оцінки державного регулювання господарської діяльності в законодавстві України та виходячи з цілі здійснення такої діяльності державою відбирати для уживання тільки дійові інструменти.

Література:

1. Адміністративне право України: академ. курс: підруч.: у 2 т. Том 1: Загальна частина / ред. колегія: В.Б. Авер'янов (голова). – К.: Юридична думка, 2004. – 584 с.
2. Адміністративне право України: навч. посіб. в 2 т. Т. 1: Загальне адміністративне право / В.В. Галунько [та ін.]. – Херсон: Гринь Д. С., 2015. – 272 с.
3. Адміністративне право України: підруч. / ред. Т.О. Коломієць. – К.: Істина, 2008. – 457 с.
4. Державне регулювання економіки: навч. посіб. / С.М. Чистов [та ін.]. – К.: КНЕУ, 2000. – 316 с.
5. Колпаков В.К. Адміністративне право України: підруч. / В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
6. Нагребельний В.П. Державне регулювання // Юридична енциклопедія. – Київ: Укр. енциклопедія, 1999. – Т. 2: Д-Й. – С. 118.
7. Общая теория государства и права: академ. курс: в 2 т. / отв. ред. М.Н. Марченко. – Москва: Зерцало, 1998. – Т. 1: Теория государства. – 416 с.
8. Словарь административного права / авт. кол.: И.Л. Бачило [и др.]. – Москва: Правовая культура, 1999. – 318 с.
9. Словник іншомовних слів / ред. О. С. Мельничука. – К.: Укр. рад. енциклопедія, 1974. – 776 с.
10. Тихомиров Ю.А. Курс административного права и процесса / Ю.А. Тихомиров. – М.: Юринформцентр, 2001. – 776 с.